

عنوان مقاله:

اثر بخشی درمان مبتنی بر کیفیت زندگی بر کاهش خستگی و ارتقای امید به زندگی در بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی نوآوری و تحقیق در مدیریت، روانشناسی و آموزش و پرورش (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمد زارعی - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشمر، کاشمر، ایران

محمد رضا ابراهیمی - استاد گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشمر، کاشمر، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی اثر بخشی درمان مبتنی بر کیفیت زندگی بر کاهش خستگی و ارتقای امید به زندگی در بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس بود. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه بیماران زن مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس مراجعه کننده به انجمن ام اس خراسان رضوی در مشهد مقدس بود که با استفاده از روش هد فمند و براساس نمرات مقیاس سنجش شدت خستگی کراپ و همکارانش (۱۹۸۹) و پرسشنامه امید به زندگی میلر (میلر و پاورز، ۱۹۸۸) در پیش تست ، ۳۰ نفر که دارای ملاکهای ورود و خروج بودند نمونه آماری ما را تشکیل دادند. این ۳۰ نفر به طور کاملا همتا در ۲ گروه ۱۵ نفره آزمایش و کنترل گزینش شدند که گروه آزمایش درمان مبتنی بر کیفیت زندگی براساس رویکرد فریش (۲۰۰۸) را دریافت کرد و گروه کنترل که در لیست انتظار قرار دارند. همچنین برای تجزیه و تحلیل داده ها از تحلیل کوواریانس و برای تسریع در نتایج حاصله از نرم افزار SPSS-۲۲ استفاده می شود. نتایج پژوهش نشان داد که درمان مبتنی بر کیفیت زندگی به طور معناداری باعث کاهش خستگی و ارتقای امید به زندگی در بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس می شود، به عبارت دیگر خستگی بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس که در گروه آزمایش بودند، نسبت به گروه کنترل، بطور معناداری کاهش یافت و امید به زندگی آنها افزایش یافت .

کلمات کلیدی:

درمان مبتنی بر کیفیت زندگی ، خستگی ، امید به زندگی ، بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1657162>

